पश्वासीपद्रययुक्ताः। भिन्ने वा शिरःकपाले यत मस्तु-नुइन्दर्भनं तिदोष लिङ्गपादुर्भायः कास्त्रासीया यत्रोति। भवनि चाल। वसां मेरोऽय मञ्जानं मस्तुनुङ्गञ्च यः स्वेत्। चागन्तुस्तु त्रणः विध्ये च विध्ये दोष्यस्मायः। स मसौपहिते देशे सिरासन्ध्य स्थिविजीते । विकारो योऽ-तुपर्योति तद्साध्यस् उच्चणम्। अमेणोपचयं प्राप्य घात्रनतुगतः धनैः। न भक्ता उन्मू बिद्यं हन्नो इच द्वामयः। स स्थिरलाका इत्ताच भालनुक्रमणेन च। निहन्यौषधवीर्याचि मन्तान् दृष्टयहो यथा। अतो यो विषरीतः स्थात् खसाध्यः स उच्यते । अवद्यमूनः चुपको यद्दुत्पाटने सुखः। तिभिरीषैरनाक्रानः स्थायौष्टः पिडकीसमः। अवेदनो निरास्नायो त्रणः गुद्ध इही-चत्रते। कपोतवस्पिपतिमा यस्यान्नाः क्वोदवर्जिताः। स्थिराचिपिटिकावलो रोइलीति तमादिशेत्। इदिका-नमप्रन्थिमन्त्रनमस्जं वर्णम् । त्वज्यार्थं समतनं स-स्ययुढं विनिह्भित्। दोषप्रकोषाद्यायानाद्भिवाता-दजीर्धतः। इर्थान्कोधाद्वयाद्वापि व्रयो रूडोऽपि दीर्थात"।

क्षत्यादूषणी स्ती कत्या दूषतेऽनया दूषि-ल्युट् डीय्।
श्रीषधिभेदे। "अयो वन्नासनाधनाः कत्यादूषणीय
यास्ता इज्ञायन्तोषधीः" अय० ८,०,१०, "कनयाऽ इनीषध्या सर्वाः कत्या खदूद्रष्म्" १०,१,८,। बाङ्गिरसे
२ जङ्गिष्टे व्यक्षितेदे ए०। "बाङ्गिरा व्यस्त अङ्गिष्ट् !
रचितासि जङ्गिष्ट !" इत्युपक्रमे "वज्ञकत्यास्त्रिपञ्चाश्रीः प्रतं कत्याक्षतस्य ये। सर्वान् विनष्टतेजसोऽरसां
जङ्गिष्टस्त रत्" इत्याद्युक्षा "कत्यादृषण एवायमतो
अरातिदूषणः" इत्युक्षम्। अथ० १८,३८०१,

क्तत्यादृषि प॰ क्यां परक्ताभिचारका दूषर्यात दूषि—इन् । क यानामके जिल्लांडे मिणभेरे । चरमणादन्य चास्तः क्रवा चन्तोरमेग्यः ! क्रत्यादृषिरयं मिणरणो चराति-दूषिः" यय॰ २,४,५,६,

कृतिम न॰ क्ष-ित से भेप च । १ विड्लविषे, मेदि॰ १ का च-स्व चे , १ तरव्यनामगन्य प्रत्ये , ४ र साझ ने च राजिनि॰ । प्राह्म के पु॰ मेदि॰ शिक्ष यया निष्य समाते लि॰ । "ससा गरीयान् मल्य कित्मस्ती हि कार्यतः" "चि-क्र स्या कित्मपित्य हिल्लो क्षेत्रो निकेताना-नाम् । भार्जीर निष्यायति व्य लाङ्ग यस्यां जनः कित-मनेव मेने" माव: । "कित्माकित्मयोः कृतिसे कार्य-

संप्रत्ययः'' व्या॰प॰ । हाद्शपुल्यमध्ये स्वयंकृते ''सहशं त प्रक्रयादां गुणदोषविचचणम्। प्रतं प्रतगुषोपे तं स विज्ञीयस क्रिमः" इति मन् क्री ८ प्रत्मेरे ए॰। सदयं खजातीयं 'सजातीयेष्यं प्रोक्तस्तनयेष् मया विधिः" उपसं इारात्। "कित्रमः स्वात् स्वयं कतः" या॰"। "हिन्मस्तु प्रतः खर्यं प्रतार्थिना धनचेत्रप्रद-र्शनादिकोभनेन व प्रतिकतः मातापित्विक्तीनस्तत्मुहाने तत्परतन्त्रत्यात्' भिताः । कडी तु ''दत्तौरवितरेषां च प्रवित परियहः" इति आदिलाषु॰ दत्तीरसिम्नानां प्रवातकरणनिषेधात् न तस्य कर्त्तव्यता एवञ्च ''औरसः चेत्रजसैव दत्तः क्रत्रिम एव च'' क्रांजिधमा प्रतिपादक परायरवचने जेलजपदस औरसविशेषणलं हिनमपद-पद्ख च दत्तकविशेषणात्वं कल्पनीयिमिति दत्तचिन्द्रका गौडदेशीयानां तथाचार्य। परागरवचनस्थक्षत्र-मपदं न यौगिकं किन्तु परिभाषिक खयं कतिषयमेव व्यन्यया दत्तकस्य क्रियन्तिविधेपणं व्ययं स्थात् स्तः वादिखपुराणवचनस्यदत्तपद्ख कतिमोपलच्चणपरता युक्तेति कलौ हिमिप्तस्थापि याद्यतेति दत्तक मीमांसादयः। पाश्चात्त्यादिवक्कदेशेष्यस अनयोर्नु ज्ञात्वायुक्तत्वसङ्गावेशीय श्वाचारस्य बन्द्रवाह्यः वस्या । अयञ्च" औरसः चे तज्ये व दत्तः क्रांत्रम एव च । गूढीत्पद्मीऽपविद्यःस् द्यादाबान्यवास वद् मनुना बन्ध्रायइरत्वेनोक्तः। खार्धे न । तलार्थे । सिक्क्षके पु॰ जराधरः, । तुरम्मनामगन्धद्रव्ये राजनि॰।

क्तिमधूप पुः कमा । नानासगिन्धद्रव्यसंयोगजाते दशा-द्वाचेडशाङ्गादौ भूषे अमरः।

स्तिमपुत पु॰ कर्मा॰। श्वितिमे प्रतमेहे। कित्रमसुतादयो-ज्यात्र। खार्थे क। तत्नार्थे वस्तादिरचितपुत्तिका-याञ्च। ''सा कन्द्कैः कित्रमपुतकेय' कुमा॰

क्तत्वन् त्रि॰ क-ड्वनिष् त्रक्च। कर्त्तरि। "तदिन्द्राव बा भर येना दंशिष्ठ कत्वने''क्य॰ ८,३५,३४, स्त्रियां डीप् रखानादेशः। "महासिवेम्नः सङ्कलरी बद्धम् यगः-पटं नद्भटचातुरीतृरी'' नैष०।